

Stichting Kind Ontvoerd

Beleidsplan 2014

Inhoud

Voorwoord	3
Doelstellingen	4
Korte terugblik op 2013	4
Speerpunt 2014	5
Organisatiestructuur	6
Donateurs- en subsidiebeleid	8
Financieel beleid	9
Samenwerkingsverband	9
Cijfers van Internationale Kinderontvoering	10

Voorwoord

De Stichting Kind Ontvoerd is op 5 maart 2013 door mij, Leo van den Blink, opgericht. In januari 2012 is Collin van den Blink, mijn zoon, door zijn moeder meegenomen naar Suriname. Ondanks dat Collin aan mij was toegewezen, bij mij woonde en een omgangsregeling met zijn moeder had heeft zij dit zonder overleg en toestemming gedaan. De actie van Collin zijn moeder valt onder Internationale Kinderontvoering, waarvan ik de dag erna aangifte heb gedaan.

Helaas bleek, ondanks dat ik volkomen in mijn recht stond, dat het niet makkelijk dan wel onmogelijk was om Collin via de overheid terug te laten geleiden. Ik liep tegen vele dikke muren aan. Ik kreeg te maken met strafrecht, civielrecht, geen verdragsland, advocaten in het buitenland die niet te betalen zijn, etc. Ook het feit dat ik niet wist waar ik aan toe was en niemand mij uit eerste hand kon vertellen wat ik kon verwachten maakte de periode zonder Collin heel erg zwaar.

Daarom heb ik het initiatief genomen om deze stichting op te richten om zo de ouders die in deze verschrikkelijke situatie terecht komen bij te staan en te helpen daar waar nodig. Omdat

ik door het programma van John van den Heuvel, RTL Ontvoerd, Collin weer in mijn armen kon sluiten, heb ik John van den Heuvel gevraagd ambassadeur van de Stichting te willen worden. John, die met veel emotie en betrokkenheid, het programma RTL Ontvoerd heeft gemaakt hoefde hier geen seconde over na te denken en pakte het aanbod met veel liefde aan.

Stichting Kind Ontvoerd zal met haar vrijwilligers veel kunnen betekenen voor de ouders die ook het slachtoffer zijn geworden van Internationale Kinderontvoering, maar ook voor de kinderen die ontvoerd zijn geweest en inmiddels weer met hun “verloren” ouder zijn herenigd. Verder willen wij ook graag bijdragen en meedenken met de overheid over de preventie van Internationale Kinderontvoering.

Namens het bestuur van Stichting Kind Ontvoerd,

Leo van den Blink
Oprichter en Voorzitter

Doelstellingen:

- Het verzorgen van opvang, begeleiding en hulp ten behoeve van ouders waarvan één of meer kinderen zijn ontvoerd, het verzorgen van communicatie met overheden, semioverheden, overige instanties en media omtrent het onderwerp kinderontvoering.
- Het verrichten van alle verdere handelingen, die met vorenstaande in de ruimste zin verband houden of daartoe bevorderlijk kunnen zijn.
- De stichting heeft geen winstoogmerk.

Stichting Kind Ontvoerd zal trachten haar doel te verwezenlijken door:

Het, indien mogelijk door ervaringsdeskundigen, verlenen van bijstand, in welke vorm dan ook, aan ouders van wie één of meer kinderen zijn ontvoerd.

Het organiseren van verschillende projectdagen en terugkomdagen voor ouders en teruggekeerde kinderen, waarbij deze dagen in teken zullen staan van aanvullende hulpverlening en traumaverwerking.

Communicatie met de overheid onder andere omtrent de strafmaat voor kinderontvoering, de wijze van hulpverlening, het verlenen van slachtofferhulp en de wijze van communicatie met buitenlandse overheden.

Bemiddeling in verband met repatriatie van ontvoerde kinderen waarbij onder meer de hulp van media of andere partijen kan worden ingeroepen.

Korte terugblik op 2013

Na de officiële lancering op 29 juni 2013 door staatssecretaris Fred Teeven en onze ambassadeur John van den Heuvel zijn wij vaak benaderd door slachtoffers van Internationale Kinderontvoering. Het is ons gebleken dat wij voor vele slachtoffers een flinke mentale ondersteuning zijn geweest en nog steeds zijn.

Het is tevens gebleken dat de slachtoffers die ons hadden benaderd, naast de mentale ondersteuning, bijna allemaal tegen de zelfde obstakels zijn gelopen bij de verschillende instellingen. Mede daarom zal Stichting Kind Ontvoerd zich de komende jaren bezig gaan houden met het aanbrengen van verbeterpunten bij de verschillende instellingen. In 2013 zijn wij al begonnen met instanties te benaderen en kennis te maken.

Naast de behandeling van de vele mails en telefoontjes van slachtoffers heeft de stichting een dagen georganiseerd voor teruggekeerde kinderen en voor ouders die slachtoffer zijn of zijn geweest van Internationale Kinderontvoering.

Speerpunt 2014:

Algemene voorlichting Internationale Kinderontvoering.

Helaas is gebleken dat er nog heel veel valt te doen binnen het item Internationale Kinderontvoering. Zo weten politieagenten vaak niet dat wanneer een ouder het kind meeneemt naar het buitenland zonder toestemming van de andere ouder dat dit een strafbaar feit is. Op dat moment is er een misdrijf door de ontvoerende ouder gepleegd waardoor er heel veel in gang moet worden gezet.

Vaak worden hierbij de emoties van de achtergebleven ouder niet serieus genomen, wat een hele kwalijke zaak is. Dit is dan meestal geen kwestie van opzet maar van onwetendheid. Want wat doet Internationale Kinderontvoering nu eigenlijk met een achtergebleven ouder en niet te vergeten welke schade houdt het kind over aan deze traumatische ervaring?

Stichting Kind Ontvoerd wil in 2014 voorlichting gaan geven aan (overheid)instanties, zoals politie, jeugdzorg, scholen, etc. Hiermee willen wij bereiken dat Internationale Kinderontvoering meer gaat leven, signalen (van voorbereidende handelingen van een ontvoerende ouder) wellicht eerder herkend gaan worden, de slachtoffers beter kunnen helpen en meer inlevingsvermogen naar de gevoelens van de slachtoffers toe.

Preventieve voorlichting.

Op het gebied van preventieve voorlichting bestaat er nagenoeg nog helemaal niets. De actie van de ouder die het kind meeneemt naar het buitenland wordt vaak veroorzaakt door verschillende emoties zoals, heimwee, machteloosheid, verdriet, boosheid, wraak etc. Vaak heeft de ontvoerende ouder geen idee wat zij hun kind aan doen, door hem of haar aan het ouderlijk gezag te onttrekken. Omdat er nooit over gesproken is en door het kind mee te nemen in hun “vlucht” naar het buitenland denkt men vaak dat het de beste oplossing is om het probleem of de problemen te ontlopen.

Ook rechtelijke uitspraken, uit huis plaatsingen door jeugdzorg en noem zo maar op. Het drijft vaak een ouder tot wanhoop, waardoor Internationale Kinderontvoering tot één van de uitwegen behoort. Maar is dit wel zo?

Om deze reden wil Stichting Kind Ontvoerd zich richten tot alle ouders en hun laten zien wat de nadelen zijn van dergelijke acties. Wij willen de ouders ervan bewust maken dat “vluchten” vaak niet de oplossing is van de problemen die ontstaan na bijvoorbeeld een (v)echtscheiding. Wat doet het met een kind wanneer zij door een ouder worden meegenomen en de andere ouder niet meer mag zien en vaak ook niet meer mag spreken. Valt het een kind uit te leggen dat hij of zij ineens geen vader of moeder meer heeft?

Stichting Kind Ontvoerd is van mening dat een kind recht heeft op beide ouders en wil dit middels haar voorlichtingsprogramma's naar buiten brengen!

Organisatiestructuur:

Stichting Kind Ontvoerd kent een klein bestuur wat bestaat uit een voorzitter, secretaris en een penningmeester. Verder zijn er verschillende vrijwilligers die we in drie groepen verdelen: “ervaringsdeskundigen”, “expertise vrijwilligers” en de “algemene vrijwilligers”. Dan nog niet genoemd, maar zeker niet de onbelangrijkste mensen en instellingen, onze donateurs.

Ervaringsdeskundige vrijwilligers:

De naam zegt het al, dit is de groep vrijwilligers die ook slachtoffer zijn dan wel zijn geweest van Internationale Kinderontvoering. Hoe fijn is het niet als je verdriet en pijn hebt en je dit kan delen met iemand die precies weet wat je voelt. En je verder kan informeren en adviseren welke stappen je het beste kan nemen. Deze zware werkzaamheden en nog vele andere werkzaamheden rusten op onze ervaringsdeskundige.

Expertise vrijwilligers:

Deze groep vrijwilligers zijn gespecialiseerde mensen in bijvoorbeeld (kinder)psychologen, (kinder)therapeuten, advocaten, juristen, etc. Deze groep vrijwilligers staat de Stichting bij met al hun expertise en daar waar nodig ook onze doelgroep.

Algemene vrijwilliger:

De algemene vrijwilligers ondersteunen de stichting op allerlei vlakken. Het opzetten van sponsorlopen, werven van donateurs, voorlichting organiseren, netwerken, kortom alles wat een stichting nodig heeft voorzien onze algemene vrijwilligers in. Een onmisbare groep voor de stichting!

Donateurs:

Onze donateurs die maken het mogelijk dat wij, met de verschillende middelen die wij nodig hebben, onze doelstellingen kunnen bereiken. Wij zijn blij met al die mensen en instellingen die zoveel vertrouwen in onze stichting stellen en ons een warm hart toedragen. Zonder onze donateurs kunnen wij nagenoeg niets van onze doelstellingen waarmaken!

Bestuur:

Het bestuur van Stichting Kind Ontvoerd bestaat uit:

Leo van den Blink **Voorzitter**

Peter van den Brink **Secretaris**

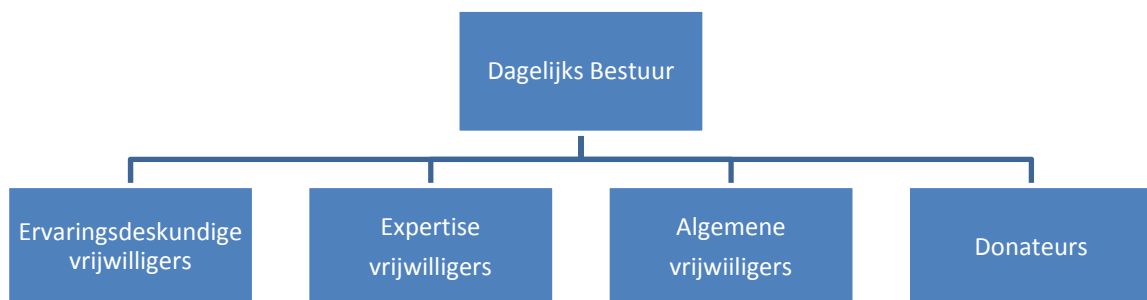

Harry Wijnschenk **Penningmeester**

John van den Heuvel **Ambassadeur**

Organigram

Donateursbeleid:

Donateurs ondersteunen Stichting Kind Ontvoerd financieel door een eenmalige of periodieke bijdragen. Bedrijven die ons steunen kunnen ervoor kiezen om hun logo op de website in een reclamebalk te plaatsen (bij donaties boven de €250,-).

Het zoeken naar donateurs zal gebeuren middels:

- Het benaderen van personen en/of bedrijven, persoonlijk en via diverse media.
- Het organiseren van initiatieven rondom fondsenwerving.
- Het geven van presentaties bij potentiële donateurs.

Stichting Kind Ontvoerd zal met zorg de donateurs op de hoogte houden van de lopende zaken en de het laatste nieuws. Dit zal voornamelijk gebeuren via onze website. Ook zullen alle donateurs op de hoogte worden gehouden over onze projectdagen en terugkomdagen voor de (achtergebleven) ouders en teruggekeerde kinderen. Tevens mogen donateurs zelf aangeven of ze iets missen in de communicatie van de Stichting naar hen toe, Stichting Kind Ontvoerd staat hier ten aller tijden voor open.

Stichting Kind Ontvoerd zal op de website de inkomsten en uitgave nauwkeurig publiceren. Dit zal na elk financieel jaarverslag gebeuren welke in de bestuursvergaderingen behandeld zijn. Middels een boekhoudprogramma zal Stichting Kind Ontvoerd elke inkomsten en uitgave registreren.

Subsidiebeleid:

Stichting Kind Ontvoerd zal vooral genoodzaakt zijn in het begin een beroep te doen op de verschillende subsidiemogelijkheden. Daar op dit moment de donatie- en sponsoring inkomsten te weinig zijn om onze doelstellingen te behalen. De subsidie die Stichting Kind Ontvoerd aanvraagt voor de verschillende projecten zullen bij toekenning ook helemaal worden besteed aan het genoemde project in de aanvraag. Op verzoek zal een financiële verantwoording aan de subsidieverlener compleet worden overlegd.

Financieel Beleid:

De geldmiddelen van Stichting Kind Ontvoerd bestaan uit:

- Donaties
- Sponsorgelden
- Subsidies
- Verkrijging krachtens erfstelling, legaat, schenking of gift
- Overige baten

Over elk boekjaar zal een financieel jaarverslag worden opgesteld en na goedkeuring van het bestuur op de website worden gepubliceerd. Het huidige boekjaar zal 31 december 2014 eindigen. Uiterlijk 15 april 2015 is het financiële jaarverslag beschikbaar.

Omdat we nog in de beginfase zitten met de Stichting kan er nu nog niet geschat worden wat de grote zal zijn van de inkomsten. We zijn hard bezig om donateurs te werven, mogelijke subsidies te bekijken en eventueel aan te vragen en eventueel een benefietavond te organiseren.

Naast de kosten die wij gaan maken om onze doelstellingen te behalen zullen wij er naar streven om 1,5% van de inkomsten te houden voor de overheadkosten (bankkosten, promotiemateriaal, drukwerk, etc.).

Samenwerkingsverband:

Stichting Kind Ontvoerd zal proberen om een goede samenwerking op te bouwen met verschillende partijen waaronder de Centrale Autoriteiten, jeugdzorg, politie, justitie, etc. Stichting Kind Ontvoerd wil een aanvulling zijn op deze bestaande instellingen om voor de slachtoffers van Internationale Kinderontvoering zoveel mogelijk hulp te kunnen bieden.

Cijfers welke door Staatsecretaris F. Teeven aan de 2^e kamer bekend zijn gemaakt

In 2012 heeft de Centrale autoriteit in totaal 166 (49 inkomende en 117 uitgaande) verzoeken in behandeling genomen, waarbij in totaal 239 kinderen betrokken waren. Daarvan hadden 20 (2 inkomende en 18 uitgaande) verzoeken betrekking op een internationale omgangsregeling en zagen 146 (47 inkomende en 99 uitgaande) verzoeken op internationale kinderontvoering.

Van de 47 inkomende ontvoeringszaken zijn op de peildatum (24 maart 2013) 22 zaken (circa 46%) afgerond, van de 99 uitgaande zaken zijn 70 zaken (circa 71%) afgerond. Van de 146 teruggeleidingsverzoeken bleken 10 verzoeken geen betrekking te hebben op kinderontvoering in de zin van het Haags Kinderontvoeringsverdrag. Bij de 146 verzoeken waren in totaal 214 (63 in inkomende en 151 in uitgaande zaken) kinderen betrokken.

Net als in 2010 en 2011, blijkt in 2012 bij zowel inkomende als uitgaande zaken dat de ontvoerende ouder vaker de moeder dan de vader is. Daarmee wordt de trend bestendigd die de afgelopen jaren reeds naar voren kwam. Dit sluit ook aan bij de ervaringen van de andere lidstaten bij het Haags Kinderontvoeringsverdrag; dat in verreweg de meeste verzoeken de moeder de ontvoerende ouder is.

Dit verklaart ook waarom in internationale omgangszaken het in verreweg de meeste zaken het de vader is die een verzoek indient.

Verdragslanden

Net als in 2011, blijkt in 2012 het aantal ontvoeringen vanuit nabije landen richting Nederland het meest voor te komen. Bij inkomende zaken vanuit verdragslanden (44 verzoeken) gaat het in 2012 grotendeels om ontvoeringen vanuit West-Europese landen. De top 3 van inkomende verzoeken tot terugleiding betreft Engeland (6 verzoeken), Polen (6 verzoeken) en België (5 verzoeken).

Net als in 2011, blijkt in 2012 het aantal ontvoeringen vanuit Nederland naar nabije landen het meest voor te komen. Bij uitgaande zaken naar een verdragsland (73 zaken) gaat het in 2012 grotendeels om ontvoeringen richting nabije landen. De top 4 van uitgaande verzoeken wordt gevormd door Turkije (10 verzoeken), Duitsland (8 verzoeken), Frankrijk (8 verzoeken) en België (7 verzoeken).

Niet-verdragslanden

Bij inkomende zaken vanuit niet-verdragslanden (3 verzoeken) gaat het in 2012 grotendeels om ontvoeringen vanuit niet West-Europese landen. Het aantal verzoeken om terugleiding naar aanleiding van ontvoering naar een niet-verdragsland bedroeg in 2012 26 zaken. Het merendeel van de zaken betrof ontvoering naar een islamitisch land. Daarbij vallen Jordanië (4) en Egypte (4) op. In zaken waarin het Haags Kinderontvoeringsverdrag niet van toepassing is, wordt een verzoek door tussenkomst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken via diplomatieke wegen onder de aandacht gebracht van de lokale autoriteiten.

Ontwikkelingen

In 2012 vond ten opzichte van 2011 een lichte daling plaats van het aantal inkomende verzoeken (van 61 naar 47 verzoeken). Hiervoor is vooralsnog geen duidelijke aanwijsbare reden te geven. In 2012 zijn door de Centrale autoriteit 47 inkomende ontvoeringszaken in behandeling genomen. Hiervan zijn verzoekers in 36 gevallen door de Centrale autoriteit doorverwezen naar de Nederlandse advocatuur. Dit heeft in 22 zaken geleid tot het indienen van een verzoekschrift bij de rechtbank Den Haag. Op basis van de 22 verzoekschriften zijn door de rechtbank Den Haag 12 beschikkingen in 2012 afgegeven. Het verschil tussen het aantal verzoekschriften en het aantal beschikkingen kan worden verklaard door succesvolle mediation voorafgaand aan of tijdens de regiezitting (7) en het afzien van een verdere juridische procedure (3). Op basis van de 12 beschikkingen is in 8 gevallen een hoger beroep bij het Hof Den Haag ingesteld.

Het streven is erop gericht minder zaken te doen eindigen met een beschikking door de rechter. De verkorting van de procedure, waar mediation een belangrijk onderdeel van uitmaakt, draagt hiertoe bij. De investeringen in goede bemiddeling voorafgaand aan en tijdens een gerechtelijke procedure hebben er toe geleid dat het aantal minnelijke regelingen tussen ouders in inkomende zaken van internationale kinderontvoering, toeneemt.

Bij uitgaande zaken kan de Centrale autoriteit minder direct invloed uitoefenen op de wijze waarop verzoeken afgerond worden. Maar ook daarbij wordt, in het belang van de betrokken kinderen, waar mogelijk gestreefd naar een minnelijke oplossing.